

Fristen for denne Revision og af Pligten til at fremsætte det i § 41 nævnte Lovforslag. Det er for øvrigt i fuld Overensstemmelse med Kommissionens Standpunkt, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag vedtages.

Da Formanden har gjort opmærksom paa, at man nu kan omtale ogsaa det Lovforslag, der kommer til Behandling efter dette, skal jeg kort omtale Lovforslaget angaaende den midlertidige Ændring af Afgiftsbestemmelserne. Ved dette Lovforslag gives der Amdsraadene og Kommunalbestyrelserne i Købstæderne og i København Bemyndigelse til at ændre de Afgiftsbestemmelser, som er fastsatte for Treaaret 1916—18. I Loven er disse Afgifter fastsatte til Beløb fra 5 Kr. op til 400 Kr. under Hensyn til Næringens Omfang og Betydning, men under de herskende ekstraordinære Forhold med deres Vanskeligheder for den almindelige Omsætning — og det gælder ikke mindst Omsætningen med stærke Drikke — er der selvfølgelig indtraadt store Forandringer fra den Gang, Afgiften blev fastsat af de kommunale Raad, og det er derfor rimeligt, at de kommunale Raad faar en saadan Bemyndigelse som den af Ministeren her foreslaaede.

I denne Forbindelse vil jeg sige, at det glæder mig som Medlem af den første Ædruelighedskommission at se, at Ministeren fremkommer med et saadant Lovforslag nu. Jeg ser ikke rettere, end at det er i fuld Overensstemmelse med det Princip, som det var os meget om at gøre at faa gennemført ved Loven af 10. Maj 1912, nemlig at Afgiften svares i Forhold til Omsætningen af de stærke Drikke. Naar man kræver en Afgift af Handel med og Udskænkning af stærke Drikke, er intet mere naturligt, end at Afgiften sættes i Forhold til Omsætningen netop af de stærke Drikke. Derfor findes der i den første Ædruelighedskommissions Forslags § 55 en Bestemmelse, hvoraf det tydeligt fremgaar, at det er Tanken med at træffe en Bestemmelse om, at Ministeren 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden skulde fremsætte et saadant Forslag til en Afgift af Handel med og Udskænkning af stærke Drikke, eller rettere sagt af Udskænkning, thi der er kun nævnt Udskænkning. Vort oprindelige Forslag gik imidlertid ud paa, at Afgiften skulde gælde baade Handel med og Udskænkning af stærke Drikke. Naar man ikke naaede at fremsætte et Forslag i den Retning i den første Ædruelighedskommission, men indskrænkede sig til at træffe den her nævnte Bestemmelse, var Grunden

alene den, at den første Ædruelighedskommission ikke havde Oplysninger om de økonomiske Virkninger af en saadan Lovbestemmelse, derfor indskrænkede man sig til at kræve et saadant Forslag fremsat 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, idet man gik ud fra, at der da var den fornødne Tid for Ministeriet til at undersøge og overveje Spørgsmaalet, saa at man, naar man gik til en Revision af Loven og til at fremsætte et saadant Forslag, kunde have den fornødne Oversigt over en saadan Lovbestemmelser økonomiske Virkning. Det ligger ikke for her, men jeg finder dog Anledning til at nævne, at det forekommer mig, at hvad denne Lov tager Sigte paa, er i Virkeligheden at regulere Afgiften alene i Forhold til Omsætningen af de stærke Drikke og ikke i Forhold til Forretningens almindelige Omsætning. Formentlig er det dette Princip, man gaar ud fra, og det var det, vi i Kommissionen i sin Tid ønskede. Jeg haaber, at Rigsdagen, naar vi kommer til en Lovgivning paa dette Omraade, vil holde sig til at sætte Afgiften i Forhold til Omsætningen af stærke Drikke.

For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at ogsaa dette Lovforslag vedtages og nyder hurtig Fremme. Det gaar, som bekendt, ud paa at give de kommunale Raad en Bemyndigelse til med tilbagevirkende Kraft indtil den 1. April dette Aar at forandre de Afgiftsbestemmelser, der er fastsatte, og det er naturligt, at de nye Regler faar tilbagevirkende Kraft. Det er ganske vist haardt at sætte Maksimumsafgiften op fra 400 Kr. til 8,000 Kr., men heller ikke derimod har vi noget at indvende. Hermed skal jeg anbefale de to Lovforslag.

A. C. Meyer: Dersom man havde levet under normale Forhold, dersom der ikke havde været nogen Krigssituation, vilde Beværterloven have foreligget til Revision. De ekstraordinære Forhold gør det imidlertid rimeligt og naturligt, at man udskyder Revisionen til senere, og jeg kan i den Henseende udtale min Sympati for det ene af de foreliggende Lovforslag. Det andet Lovforslag, antager jeg, vil min ærede Partifælle fra Stege (Jessen) tale om, og jeg behøver derfor ikke at opholde mig ved det. Jeg maa maaske blot knytte et Par Bemærkninger til min Anbefaling af Revisionens Udsættelse, at enhver Lov af denne Art, der kommer til at foreligge, utvivlsomt vil vise sig at være et fortsat Fremstød mod Spiritusnydelsen, en fortsat Agitation for større Ædruelighed